

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv 2024

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

Ordinær generalforsamling i Dreslette Forsamlingshus, Snave Tirsdag 4. februar 2025 kl.19.30

1. Dagsorden ifølge vedtægterne.
2. Foredrag om **Hørvævmuseet** -
30 år med frivillige som drivkraft -

Ole Grønbæk, formand for Hørvævmuseet, vil fortælle om museets etablering og udvikling fra idé til i dag, hvor mere end 90 frivillige er fælles om at drive stedet.

3. Kaffebord

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv blev oprettet i 1979. På Arkivet finder du mange interessante og spændende oplysninger fra området.

Så husk - kassér aldrig gammelt materiale.

Det er måske mere interessant, end du tror!

Kan kontaktes på denne mail:

dreslettehistorie@gmail.com

**Vi har åbent 1. mandag i hver måned
undtagen juli kl. 19-20.**

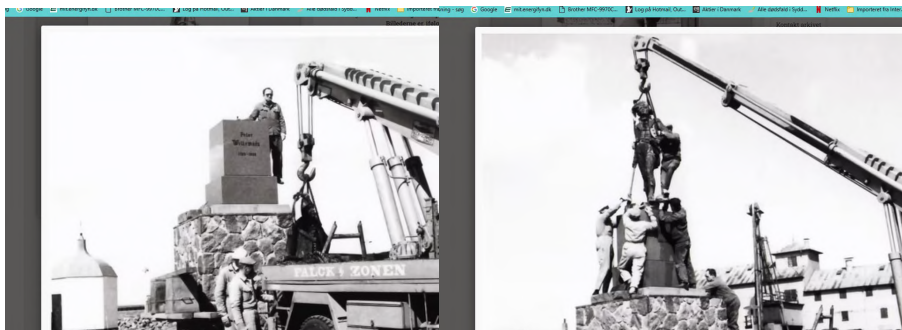
i vores lokaler på Snavevej 27, Dreslette gamle skole

Willemoes-statuen i Assens står på et gammelt grisehus fra Snave

Hvis man befinder sig ved Assens havn ved den nye Kulturkaj, kan man se en statue af den unge søhelt Peter Willemoes, der står og vender ryggen til havet og ansigtet op mod byen. Peter Willemoes blev født den 11. maj 1783 i Assens og indskrev sig i byens historie for sine bedrifter under søslaget ”Slaget på Reden” ved København 2. april 1801. Omtrent 100 år senere blev Willemoes-statuen rejst i Assens. I over 70 år stod statuen på den tidligere banegårdsplads, der hvor Søndre Ringvej løber ind i Willemoesgade.

Men den 18. september 1970 blev statuen ved hjælp af en entreprenørkran fra Falck-Zonen i Odense fjernet fra Banegårdspladsen og kørt til kommunens oplagsplads på Næsvej.

Her stod den indtil den 29. april 1971, hvor personale fra Teknisk Forvaltning rejste den igen på kagehus-molen.

Soklen under statuen

Den to meter høje sokkel af granit sten, som statuen står på, stammer fra et nedrevet grise- og maskinhus, der i mange år stod hos gårdejer Kurt Rasmussen i Snave.

Stensætningen på arealet omkring statuen er lagt, så det danner et skib. Det viser en konturkopi af Peter Willemoes' fregat "Prins Christian Frederik".

Af Kirsten Drejer Nielsen

Så er der lagkage:

Polle fra Snave er kåret som danmarkshistoriens bedste reklame

En afstemning blandt 4.500 personer i fagbladet ”Markedsføring” kårede Sonofons reklameunivers med Polle fra Snave som det bedste nogensinde.

Artikel af Søren Plovgaard sp@fyens.dk 31. oktober 2024 kl. 18.00

Heino, Polle og Jøge - tre af de mest kendte figurer fra Polle-universet. Arkivfoto: John Fredy

Snave: Sonofons reklameunivers ”Polle fra Snave” er danmarkshistoriens bedste reklame.

Det skriver fagbladet Markedsføring på baggrund af en afstemning, hvor 4.500 fagfolk og ’almindelige danskere’ har givet deres stemme til kende om 30 af historiens bedste danske reklamer, 751 af stemmerne pegede på ’Polle fra Snave’ som historiens bedste.

For 25 år siden udfordrede teleselskabet Sonofon mastodonten TeleDanmark med en serie af tv-reklamer om bonderøven Polle fra Snave, der 'itte ku' hitte u' a' det' - og reklamerne endte med at blive en ren landeplage. Ulrik Bülow var marketingdirektør i Sonofon på det tidspunkt, og det var ham, der sagde god for, at det blev en vestfynsk landsbytosse, der skulle markedsføre i Egmont-koncernen, hvorfra han kendte en del til udenlandske fortælleuniverser.

Kæmpe effekt

Ulrik Bülow kalder det en sejlivet myte, at reklamerne ikke havde nogen effekt på Sonofons markedsposition. – Nej, er du da tosset. På det tidspunkt havde Sonofon en million kunder, der købte taletidskort. Kan du huske dem? De var en ren underskudsforretning for Sonofon, men ved hjælp af Polle-reklamerne fik vi kunderne over på taletidskort, og så gik vi fra et underskud på 100 millioner kroner til et overskud på 150 millioner kroner, fortæller Ulrik Bülow.

Peter Stenbæk sammen med skuespilleren Jens Andersen, der spillede kultfiguren Polle fra Snave. Fotoet er fra en optagelse i Haarby i 2002. Arkivfoto: Peter Leth-Larsen

Peter opfandt de kendte Snave-figurer.

Det var Peter Stenbæk og brødrene Jens Aage og Lars Andreas Pedersen, der opfandt den kendte Polle fra Snave-figurer, der var omdrejningspunktet for reklameuniverset. De kendte hinanden fra hjembyen Haarby.

- Jeg er så lykkelig for, at Polle fra Snave stadig eksisterer. Det startede som en slags privatterapeutisk projekt, men det holder jo stadig her 25 år efter – siger Peter Stenbæk.

Han skulle selv have deltaget i overrækkelsen af den fornemme pris, men måtte melde afbud. Peter Stenbæk rejser stadig rundt og deltager i forevisninger af Polle-filmen.

Inden for det seneste år har Polle-filmen været vist i Filmhuset i København, på Pollefestivalen i Svendborg og i Cafébiografen i Odense, og alle steder har der været udsolgt. For nogen tid siden snakkede jeg med et par gutter, der så filmen hver eneste søndag, fortæller Peter Stenbæk.

I Markedsførings afstemning blev Jysk og Lars Larsens 'Jeg har et godt tilbud til dig' reklame nr. 2 med 522 stemmer.

SNAVE-FEBER

Brugsen i en kendt fynsk landsby tjener ekstra på Polle og hans slæng! - tekst: Leif O. Nørgaard Foto: Poul Anker -
uddrag af artikel i bladet: HK/Handel 2002

På Snavevej 15 i
Snave ligger
Snave
Brugsforening,
som indtil for
kort tid siden har
heddet *Dreslette*
Brugsforening i
98 år.

Uddeler Hartmut Petersen

Det blev ændret på den ordinære generalforsamling i marts 2002.

Der er gang i postordreforretningen i den fynske brugsforening, som spinder guld på en nok så kendt reklamekampagne til fremme af mobiltelefonen.

Nysgerrige Polle-fans er der kommet mange af, siden Sonofon introducerede Polle og hans slæng. ”En torsdag, hvor jeg var alene i butikken, parkerede på samme tid tre busser, og alle turister skulle ind at handle og bruge brugsens toilet” erindrer uddeler Hartmut Petersen. Der kan købes Snave øl, Snave vin, samfundshjælpere med hjælp i begge ender, lightere, kasketter, nøgleringe, T-shirts og underbukser i størrelse kingsize med påtryk. Den lokale klovbeskærers hustru har travlt med at producere tryk til diverse indkøb med Polle og Snave-Tryk i kølvandet af Snave-feberen.

Uddeleren er glad for den ekstra omsætning, som sammen med ændrede åbningstider har vendt de røde tal på bundlinjen til et overskud og gjort det muligt at få lagt nyt gulv i den blot 175 kvadratmeter lille brugsbutik og få moderniseret benzinanlægget.

Ja, Polle-feberen har alene lagt et par hundrede tusinde kroner på omsætningen. Man kan også købe et Snave-byskilt. Godt nok kun i kopi, men alligevel. De originale har det med at forsvinde.

At der så er penge i lortet, som det bramfrit udtrykkes i Sonofons forkætrede tv-reklamer for ”mobilos” optaget omkring den sydfynske landsbyidyl har næppe lagt hindringer i vejen for navneændringen.

De lokale har ikke mange ord til overs for Polle og hans slæng...

Efterskrift:

22.03.2002 *Dreslette Sogns Brugsforening* har registreret navneskift til *Snave Brugsforening*

20.06.2002 blev navnet ændret til *Snave Købmandsforening*, Snavevej 15

17.12.2003 *Snave Købmandsforening* har ændret status fra under konkurs til *opløst efter konkurs*.

I dag 2024 er ejendommen Snavevej 15 privat ejet.

Efter utallige stjålne byskilte er Snave nu brændt i asfalten

Assens Kommune bruger hvert år 100.000 kroner på indkøb og opsætning af Snave-byskilte.

Det tog små ti minutter at få brændt bogstaverne fast til kørebanen.
(Foto: © Isabell Knoth Berthelsen)

TEKST **Emilie Jensen** 11. APR KL. 14:50

Siden den legendariske Sonofon-reklame og den efterfølgende spillefilm om Polle fra Snave løb over skærmen for over 20 år siden, har byskiltet fra den lille landsby i Assens Kommune været så populært, at der hvert år forsvinder omkring 100 skilte. Det koster dyrt.

Kommunen bruger hvert år hele 100.000 kroner på skilte og opsætning.

Derfor har man nu tyet til andre midler og tatoveret byens fem bogstaver i asfalten i dag: **S N A V E**

Nu er det ikke byskiltene, der står Snave på - men asfalten. (Foto: © Isabell Knoth Berthelsen)

For Lene Rasmussen, formand for Dreslette Borgergruppe, der blandt andet dækker Snave, er det en dag med blandede følelser.

- Dels er det fornuftigt, fordi det har været et problem i meget, meget lang tid. Omvendt er det også lidt mærkeligt, at det nu bliver en by uden navn på skiltene.

Nye byskilte uden navn

Udover Lene Rasmussen var der mødt flere lokale op til at overvære arbejdet, der blev udført af en enkelt mand fra Assens Kommune.

På små ti minutter var mange års debatter om skiltetyverier og alternative løsninger måske løst. For med Snave printet i asfalten bliver de populære byskilte skiftet ud med nogen uden navn, der skal markere, at man kører ind i byzone.

- Det er ikke, fordi følelserne sidder i skiltet, men det er da mærkeligt, at vi skal være navnløse, siger Lene Rasmussen. Vejdirektoratet skriver i en mail til DR, at de ikke er bekendt med en lignende løsning andre steder i landet.

Men derfor bliver det ikke et problem for bilisterne at gennemskue, at de kører ind i byzone, siger Kenth Bang

Lindholm, ansvarlig for vejdriften i kommunen og leder af Entreprenørgården i Assens Kommune.

- Vi har flyttet bynavnet ned på asfalten, hvor det er tydeligt og reflekterende. Bilisterne kommer 100 procent til at se, at de kører ind i en byzone.

Snaves beboere har i mange år debatteret, hvad man skal stille op med skilte-tyverierne.

I dag så flere med, da Snave blev brændt fast til den sorte asfalt. (Foto: © Isabell Knoth Berthelsen)

I gennemsnit forsvinder der to Snave-byskilte om ugen, men om et navnløst byskilt er den endelige løsning, tør Kenth Bang Lindholm ikke slå sig fast på.

- Jeg tror, at det vil fjerne interessen for selve byskiltet, nu når der ikke står Snave på længere. Men om problemet flytter

sig et andet sted hen, det skal jeg lade være usagt. Tiden vil vise om problemet er løst.

Igennem årene har der været flere forskellige forslag på bordet i forhold til, hvordan man skulle komme de stjalne byskilte til livs.

Men den løsning, det er endt med, er fornuftig, mener Lene Rasmussen.

- Det koster kommunen mange penge, når skiltene bliver stjålet. Vi borgere bruger også meget energi på at holde øje med skiltene. Hvis vi ser nogen, der holder stille eller kører langsomt forbi, så tager vi en omvej for lige at se, hvem der holder der, og hvad de laver.

Problematikken kender man også til i andre byer med sjove navne som Tarm, Sæd, Lem og Paris.

De lokale fortæller, at endnu et Snaveskielt blev stjålet natten til onsdag.
(Foto: © Jeanette Torndahl Fornier) 12.6.2024

Kent Lindholm fra Assens Entreprenørgård afleverer et nyt sidste Snave Skilt – der er nu malet Snave på asfalten fremover og kun by logo tegn på de nye skilte.

Det Gamle Snaveskilt er helt fra Snave Byskilte blev sat op for en del år siden. Modtaget af Jan ”Tøjmand” Hansen, Gåsemosen, Snave.

Modtagere fra Lokalhistorisk Arkiv fra v. Søren Navntoft, Ditte Nielsen, Kent Lindholm

Samlet sammen af Kirsten Drejer Nielsen

Bent Andersen fra Brunshuse En klassekammerat i skoleårene 1958 - 1965

Første gang jeg mødte Bent har sikkert været ved indskrivningen til første klasse i Snave Gl. Skole i 1958, foråret 1958. Sådan som jeg husker det, blev mødrene

inviteret på kaffe hos lærer Lindeloff og hans kone, mens vi børn legede i skolegården. Bent var lyshåret, slank og en af de højeste drenge i klassen.

Bent var enebarn, boede i Brunshuse i et fint, hvidkalket murstenshus tæt på vandet. Hans far, Peter, arbejdede som karl på gården Brydegård, hvor han arbejdede sammen med Bent Oles far, Knud. Peters far stammede fra Fie (Feddet), hvorfor både han og Bent fik kæleefternavnet Fie. Hvis faderen dengang var håndværker, var der store chancer for, at man som kæleefternavn fik navnet Murer, Tømrer etc. Moderen Margit havde deltidsarbejde, som mange andre arbejderkvinder i Brydegård og Brunshuse, hvor man kunne hjælpe til i landbruget i høstperioderne, Sønderbys Fabrikker eller Vandams Fjerkræslagteri og Fengers Fabrik, begge i Hårby.

Bent var ikke en af dem, jeg legede med til daglig; for det meste så jeg ham kun i skolen og til fodboldtræning en gang om ugen, hvilket foregik på det gamle fodboldstadion på Søjbjerg. På fodboldholdet spillede Bent højre wing, men scorede ikke mange mål. En undtagelse var en gang vi på udebane i kraftig blæst spillede mod V. Hæsing. Bent fik bolden i højre side og dribblede helt ud til hjørnelaget, lagde en høj bold ind i straffesparkfeltet, hvor en kastevind drejede bolden ind i venstre hjørne indenfor målrammen. Et flot og spektakulært mål.

I skolen lagde jeg mest mærke til Bent i timerne gymnastik og sløjd. I gymnastik var han formentlig den bedste til at klatre i reb, hvilket han udnyttede, når der skulle leges sørøverleg. I atletik havde han især talent for løb og længdespring.

Peder og Bent i skolekomedien "Potte i Parken"

Sløjd var hans bedste fag i skolen, og det er nok ikke tilfældigt, at han blev tømrer.

Han overraskede mig ved at spille med i skolekomedien "Potte i Parken", som vi spillede i 6. klasse. Han klarede det fint, selvom han kom til at bytte rundt på et par af ordene – eller måske fordi han ind imellem havde et nasalt.

*Bent Ole - Mikael - Poul Erik i skolekomedien "Potte i
Parken"*

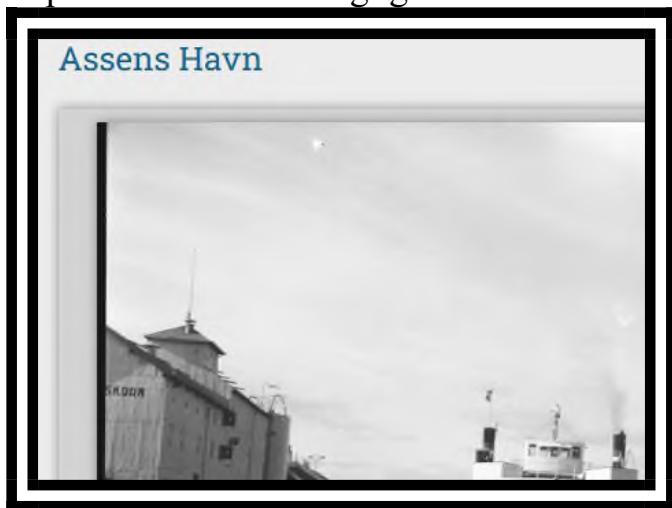
Når jeg ikke sås så meget med Bent i hans eget hjem, skyldtes det nok moderen, der pålagde Bent kun at tage kammerater med på sit værelse.

Bent var en enspænder, men interessant fordi han havde ideer eller gjorde ting, der var farlige - eller måske ligefrem var ulovlige. Jeg husker tydeligt, hvordan han til konfirmationsforberedelsen klatrede op i toppen af det højeste træ ved præstegården i Dreslette. Han kom ikke ned før præsten bad ham om det.

Efter folkeskolen begyndte jeg i 1. real på Assens kommunale Borger- og Realskole sammen med Carl Gustav og John fra min gamle klasse i 1965 – og Bent begyndte i 8. klasse. Vi sås af og til i skolegården; men Bent kørte sjældent med Helnæsbusen - og blev derfor heller ikke en del af den

nye gruppe af unge fra Brydegaard/Brunshuse, Helnæs og Ebberup, der tog med bussen.

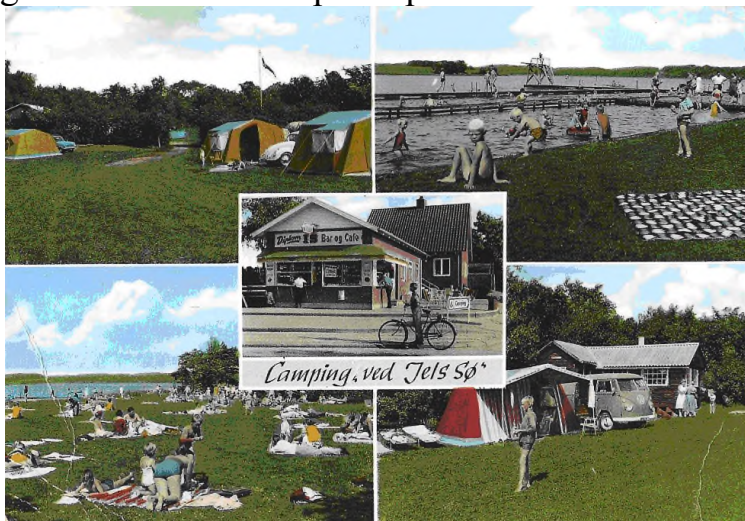
Efter 8. klasse kom Bent i lære som tømrer, og da han fyldte 16 år købte han sig en Puch/Tomos knallert. Da han var fingernem, er der nok ikke gået lang tid, inden han begyndte at pille ved motoren. Han ville meget gerne køre om kap med de andre unge, f.eks. Bent Ole Jensen eller Carl Gustav Hussak fra Brydegaard. Når jeg ikke nævner mig selv her skyldes det, at jeg som 16-årig valgte at købe en ny harmonika i stedet for en helt ny knallert. Til gengæld måtte jeg låne min mors knallert, en SCO uden gear, hvilket mere var et transportmiddel end en rigtig knallert.

Færgen "Sønderjylland" sejler fra Assens mod Årøsund

Med knallerterne kunne vi komme mere omkring, og i sommerferien 1967 besluttede Bent og jeg at tage på campingtur til Sønderjylland. Vi kørte til Assens og tog færgen over til Årøsund. Jeg tror ikke, at vi helt var klar over, hvor campingpladserne lå; men vi fandt en fin plads ved det

smukke Jels, hvor vi havde to overnatninger. En af dagene var vi på langtur til Kolding, hvor vi kørte ind i byen og så Koldinghus; en hård tur for knallerterne at komme op ad de stejle, langstrakte bakker. Det var det år melodien ”The lion sleeps tonight” var populær. Den kunne høres om aftenen fra de unges transistorradioer på teltpladsen.

Året efter skulle der også ske noget i sommerferien, så vi besluttede at afholde et diskotek i brugsforeningens fest-og mødelokale i Brydegård. De unge, der deltog, betalte et mindre beløb til dækning af husleje og leje af porcelæn. Øl og vand skulle de selv medbringe. Som musik havde vi en båndoptager, som vi satte til min forstærker. Kl. 24.00 havde vi aftalt med en pølsemand i Ebberup, at han skulle komme og sælge pølser. Festen, hvor der deltog 40 – 50 unge fra sognet, Helnæs og Ebberup var en stor succes – bare ikke økonomisk. I budgettet havde Bent og jeg ikke indregnet, at porcelænet vi lånte kunne gå i stykker. Så vi måtte selv gøre rent dagen derpå og betale en ekstraregning på kr. 6,-.

Da Bent fyldte 18 år købte han sig en brugt, lysegrøn VW 1200. Bilen skulle der selvfølgelig også pilles ved, og en sommeraften kom han kørende ned til Brydegård med racerdæk på bilen. Dvs. Bent havde ikke købt nye dæk, men vendt fælgene om, så dækkene så bredere ud. Han inviterede Carl Gustav og undertegnede på en køretur, hvor han kørte til Sarup, vendte bilen og gav den fuld gas ned ad bakken mod Snave. I T-krydset, hvor vejen forsætter fra Snave mod Dreslette/Sarup måtte han bremse, hvorefter bilen i høj hastighed skred ud og havnede i grøften, klemmt inde mellem en telefonpæl og stålwiren, der støttede telefonpælen. Vi slap alle fra denne oplevelse uden varige mén; dog fik Carl Gustav, der sad ved siden af Bent, skrabet huden af sine skinneben.

Bjerne og Bent

En gang spurgte han mig, om jeg ville med ham til Bolbro i Odense, hvor han skulle mødes med en pige, han havde fået kontakt med via en kontaktannonce. Hun var ansat hos en lokal bager og boede i ejendommen på et værelse oven på forretningen. Vi kørte i Bents bil til Bolbro, parkerede bilen,

gik hen til ejendommen, hvor Bent bankede på døren ind til pigens værelse. Hun åbner straks – og i det øjeblik Bent ser, det var en meget kraftig pige, vendte han om og løb væk, så hurtigt han kunne. Jeg stod målløs tilbage med pigen og blev inviteret indenfor. Jeg gik med ind, og vi satte os ned. Jeg gav en masse søforklaringer for at forsvare Bents reaktion, måske i håbet om, at han ville vende tilbage. Men det gjorde han ikke. Efter nogen tid forlod jeg ejendommen og fandt ret hurtigt Bent, der stod bag nogle buske tæt på fortovet.

En anden gang vi var i Odense sammen, var vi med rutebil fra Glamsbjerg og skulle på Diskotek To Bee i Dronningensgade. Aftenen gik upåklageligt lige bortset fra, at vi kom for sent til rutebilen. Vi gik tilbage til To Bee, hvor vi kunne genkende skoleinspektørens søn fra Hårby skole. Personligt kendte vi ham ikke, men har måske spillet fodbold imod ham. Vi fik lov at gå med ham og hans kæreste hjem til hans lejede værelse, hvor vi kunne overnatte på en uopvarmet etagegang. En kold fornøjelse - inden vi tog bussen hjem om morgenen.

Når vi havde været i byen sammen, var det altid en fornøjelse at slutte festen hos Bent med lidt natmad. Vi skulle selvfølgelig være stille for ikke at vække forældrene. I køleskabet lå der ofte en ret stor rullepølse, som vi tog os kærligt af sammen med sønderjysk rugbrød, mayonnaise og rødbeder.

Bent er her ikke længere, da han døde i en alt for ung alder. Men han er savnet – og vi er sikkert mange, der tænker tilbage på Bent som en god, initiativrig og loyal kammerat.

Af Bjerne Søberg

En lille dreng fra Mullerød forsvinder.

Lørdag den 12 Maj 1904 var nogle mindre børn fra Mullerød gået ind i Dreslette Bymænds skov, for at plukke blomster. Da de kom tilbage savnede de en lille godt 2 år gammel dreng, søn af teglværksbestyrer R. Christensen i Mullerød. På forespørgsel svarede de andre børn, hvor af næppe nogen var over 8 år, at det forekom dem, at den lille dreng havde været med hjemefter, indtil skovens udkant, men siden havde de ikke sit ham.

Barnets forældre gik da ud i skoven for at lede efter den lille dreng, og flere og flere kom til, men de søgte forgæves, til sidst var de så mange mennesker at de i en lang lække kunne søge hele skoven. De ledte hele natten og søndag formiddag med, men de fandt ikke barnet.

De troede alle at den lille dreng var død, thi det havde været koldt og regnfuldt, så de søgte nu kun, for at finde liget. Hen over søndag middag kom en mand gående på vejen der danner skel mellem Dreslette og Snave Skov (Ungersbjergvej). Pludselig forekom det ham, at han hørte en klagende lyd inde fra skovtykningen, men om skriget kom fra et barn eller et lam, kunne han ikke afgøre. Han gik derind og der lå drengen gemt i noget højt græs. Han havde grædt meget og var temmelig forkommen, navnlig var

hænder og fødder meget kolde. Men efter omstændighederne var tilstanden mærkværdig god. Manden bar den lille dreng hjem til forældrene, der ganske havde opgivet håbet, men der nu blev forvandlet til glæde, og ved god pleje kom barnet snart til kræfter, så man har håb om at han overvinder den farlige skovtur.

Af Arne Rasmussen Efter Fyns Tidende

Karl Kragemose

Karl Kragemose var landmands søn fra Kragemosegård og her voksede han op. Han gik i Mullerød skole og blev konfirmeret i Dreslette kirke.

Som ganske ung blev han politibetjent ved rigspolitiet i Esbjerg. Han avancerede til overpolitibetjent, men de juridiske problemer interesserede ham så stærkt, at han ville være jurist.

Da tyskerne tog politiet i 1943, var han ikke på arbejde, så han var nødt til at gå under jorden. Han tog til Brunshuse, hvor han blev gemt bagved Marie Lundbæks store skorsten, eller ude på Lillestranden i de små joller.

I 1944 var der stort bryllup i Brunshuse. Karl blev gift med vognmand Kjærs datter Tulle, og familie, naboer og venner var med til fest. Snart kom der en datter, den lille familie havde det godt i Esbjerg.

Men for Karl var målet en juridisk embedseksamen. Han tog til København, mens kone og barn blev i Esbjerg. Han lejede et værelse, og fortsatte med at arbejde i politiet. Han havde tjeneste hver nat fra kl. 23 til kl. 7, sov fra kl. 7.30 til kl. 12.30, læste om eftermiddagen og derefter på kursus fra kl. 18 til kl. 22.15. Sådan var hans hverdag i to år. Som 31årig fik han studenterhuen på i København.

Fire lykkelige Kursus-Studenter. Fra venstre Allan Jensen, Erling Rosendal, Hans Chr. Cordes og Karl Kragmose

Endelig fik den lille familie en lejlighed i København. Efter studentereksamen fortsatte han med at arbejde ved rigspolitiet om natten, og kunne nu starte på jurastudiet, som varede i syv år.

I 1956 blev Karl udnævnt til fuldmægtig i Sø- og Handelsretten, samt sekretær for Folketingets Ombudsmand. I 1962 blev han fuldmægtig og kontorchef i 1963, det vil sige Ombudsmandens næstkommanderende.

Ombudsmandens »opdager«

Karl Kragemose

Karl blev sat til at være undersøgelsesleder af Kejsergadesagen af Ombudsmand Stephan Murwitz. Han havde flere forudsætninger for at løse en specialopgave, som denne.

Han var en dygtig jurist, veløvet embedsmand, fuldt uddannet politimand, kendt med domstole. Hele hans karriere var præget af energi udover det sædvanlige, og så havde han en meget skarp retfærdighedssans.

Tulle og Karl Kragemose

Efter de mange år som betjent, hvor al hans fritid gik med at læse til studentereksamen og jurist, var tiden inde til at gå på pension. Så blev der mere tid til at spille tennis og badminton. Han samlede på malerier og passede han sit hus og dejlige have. Karl var et dejligt familiemenneske, som vi nød godt af når vi var på besøg. I 2002 gik han bort, efter nogen tids sygdom, han blev 83år.

Af Lissa Jensen

Lokalarkivernes dag 9.11.2024

Udstilling af billeder af Erik Køllner

I efteråret fik jeg en henvendelse fra Emmy Lund og Ole Villemos, hvor de spurgte, om arkivet var interesseret i nogle billeder af Erik Køllner. Det drejede sig om 11 billeder, som Hans Køllner ville donere til arkivet, da de bare stod i hans kælder i Sverige.

Det var et fantastisk tilbud, som vi med glæde tog imod. Første udfordring blev, at få dem transporteret fra Sverige til lokalarkivet. Nu var vi så heldige at Børge Rubinke's datter Maria boede i København og havde værksted på Vesterbro. Hans Køllner kom ofte til byen og det aftaltes, at han kunne aflevere dem hos Maria, hvorefter Børge ville tage dem med hjem ved næste besøg.

Bestyrelsen havde besluttet, at årets tema på arkivernes dag skulle være en præsentation af billederne for offentligheden og næste udfordring var, hvordan og hvor. Efter samtale med Lene Rasmussen fik vi stillet et lokale til rådighed, som bare stod tomt efter skolens lukning. Det trængte til at blive fikset op med ny vægmaling, men vi havde kun en uge inden 9.11. Til alt held tilbød Ole Nielsen at male væggene, og Kirsten og Ditte sørgede for nye gardiner. Derefter kunne Emmy og Ole, som vi havde fået overtalt til at hænge billederne op endelig komme i gang. De medbragte to billeder. Kirsten og Svend Erik Hornbak også to. De supplerede med en værkfortegnelse over billederne.

De fire er gamle naboer til Louise Køllner på Feddet. Derudover kom Arne med ni billeder, som Kurt Christensen, Sønderby, havde stillet til rådighed. Det udviklede sig til en større udstilling med mere end 20 billeder, og det krævede mere plads. Vi ryddede et forrum til udstillingslokalet og skabte en flot entre til udstillingen.

Heidi lavede et fint opslag til internettet, så nu håbede vi, der vil komme nogle besøgende. Der var annonceret i Lokalavisen sammen med andre arkiver i kommunen. Inden udstillingen blev åbnet med et glas bobler blev alle bidragsydere takket.

På selve dagen kom Hans Køllner forbi. Han havde lige taget fem ekstra billeder med, som vi måtte låne på dagen. Udstillingen omfattede næsten 30 billeder. Desuden havde han medbragt en scrapbog, som Louise havde lavet til hver af børnene. Den indeholdt mange artikler fra aviser, skitser og billeder. En sand guldgrube om Erik Køllner's liv, som vi måtte låne og kopiere.

Senere på dagen dukkede også Tom Køllner op. Han havde hørt om arrangementet og var interesseret.

Der kom mere end 35 gæster, også gamle skolekammerater til Tom og Hans. Det gav anledning til at få en god snak over en kop kaffe og et stykke kage.

Nu har arkivet en flot permanent udstilling af 11 billeder og en spændende scrapbog som vi gerne vil vise frem. Besøg arkivet den første mandag i måneden kl. 19 - 20 undtagen juli eller kontakt bestyrelsen.

Udpluk fra scrapbogen.

Af Søren Navntoft

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

Medlemskontingent for husstand 2025 er 100kr.

Medlems navn

Kvittering

Betal til en fra bestyrelsen eller på generalforsamlingen.

eller benyt

konto nr. : 9570 - 0013 344 566

mobil pay: 40 94 09 10

Bestyrelsen:

Formand & Arkivråds repræsentant: Lissa Jensen,
Skovhaverne 1, 5683 Hårby tlf. 64771425 mobil 21331425

Arkivleder og Arkivråds repræsentant: Arne Rasmussen,
Brunshusevej 36, 5683 Hårby, tlf. 27832628

Kasserer: Kirsten Drejer Nielsen,
Glentevej 1, 5610 Assens tlf. 40940910

Sekretær: Søren Navntoft,
Brydegårdsvej 11, 5683 Hårby tlf. 31139571

Anna Jaska, Skovhaverne 3, 5683 Hårby tlf. 51645198

Ditte Nielsen, Snavevej 10, 5683 Hårby tlf. 20282087

Heidi Christensen, Mosegårdsvej 5,
5683 Hårby tlf. 21757288